

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 156/2014-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti J. D., zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Chovancom, Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 121/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 121/2008 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Prešov p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 121/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. J. D. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 700 € (slovom tisícisedemsto eur), ktoré j e Okresný súd Prešov p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Prešov j e p o v i n n ý uhradiť J. D. trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. Milana Chovanca, Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 156/2014-14 zo 4. marca 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 121/2008.

Predsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. 1 SprO 407/2014, SprU 3004/2014 doručeným ústavnému súdu 9. apríla 2014 predložila k sťažnosti vyjadrenie, v ktorom okrem iného uviedla:

„V právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9 C/121/2008, žalobcu: J. D... proti žalovanému: S. a. s... v konaní o ochranu osobnosti, uvádzame:

- *skutková a právna zložitosť sporu:*

V prejednávanej veci sa žalobca návrhom doručeným súdu dňa 19. 12. 2008 domáha ochrany osobnosti. Ide o skutkovo a právne zložitú vec. Vo veci bolo potrebné oboznamovať sa s rozhodnutiami súdov v súvisiacich konaniach, a to vo veciach občianskoprávných ako aj trestnoprávných ako aj vykonať výsluchy viacerých svedkov. Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom zo dňa 21. 3. 2011 pod č. k. 9 C/121/2008-217, teda v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov s poukazom na právnu a skutkovú zložitosť veci. Uznesením zo dňa 19. 4. 2012 pod č. k. 14 Co/40/2011-306 Krajský súd v Prešove predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

- *prekážky postupu súdu podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku:*

Žiadne.

- *prieťahy, ktoré podľa názoru súdu spôsobil sťažovateľ:*

Na deň 28. 9. 2009 bolo určené pojednávanie na Okresnom súde Prešov, ktoré žiadal sťažovateľ odročiť z dôvodu kolízie pojednávaní jeho právneho zástupcu. Z uvedeného dôvodu bolo toto pojednávanie odročené na deň 9. 11. 2009 (č. 1. 84). Pojednávanie dňa 14. 11. 2012 bolo odročené na neurčito z dôvodu rokovania účastníkov o uzavretí mimosúdnej dohody.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 25. 2. 2013 (č. 1. 337) žalobca vzniesol námietku zaujatosti zákonného sudcu k jeho osobe a k prejednávanej veci, o ktorej bolo rozhodnuté Krajským súdom v Prešove dňa 5. 4. 2013 pod č. k. 14 NcC/10/2013-372, ktorým rozhodol, že zákonný sudca nie je vylúčený. Písomným podaním doručeným súdu dňa 3. 10. 2013 (č. 1. 403) žalobca vzniesol ďalšiu námietku zaujatosti nového zákonného sudcu k jeho osobe a k prejednávanej veci ako aj všetkých sudcov Okresného súdu Prešov, o ktorej bolo rozhodnuté Krajským súdom... dňa 14. 11. 2013 pod č. k. 2 NcC/28/2013-450, ktorým rozhodol že zákonný sudca nie je vylúčený.

- *prieťahy, ktoré boli spôsobené súdom:*

Neboli zistené.

- *iné skutočnosti:*

Pojednávanie určené na deň 15. 11. 2010 sa neuskutočnilo z dôvodu, že budova Okresného súdu... bola do 12.12 hod. evakuovaná z dôvodu nahlásenia bomby v budove súdu (č. 1. 174).“

Súčasťou tohto vyjadrenia bola nasledujúca chronológia úkonov okresného súdu:

„19. 12. 2008 podaný návrh

02. 02. 2009 výzva na zaplatenie SP

18. 02. 2009 žiadosť o oslobodenie od platenie SP

25. 03. 2009 uznesenie - priznanie oslobodenia nad sumu 500 Eur

21. 04. 2009 podanie - úhrada SP

21. 04. 2009 uznesenie - postup podľa § 114 O. s. p.

12. 06. 2009 vyjadrenie žalovaného k návrhu

24. 06. 2009 vytýčený termín pojednávania 28. 09. 2009

28. 09. 2009 pojednávanie - neúčast' účastníkov, odročené na 09. 11. 2009

09. 11. 2009 pojednávanie - odročené neurčito

26. 11. 2009 referát sudcu - pripojenie spisov - rozsudkov

18. 06. 2010 referát sudcu - návrhy na doplnenie dokazovania

18. 06. 2010 zapožičaný spis na žiadosť KS PO, následne vrátený 22. 06. 2010

01. 07. 2010 vytýčený termín pojednávania 04. 10. 2010

04. 10. 2010 pojednávanie odročené na 15. 11. 2010

05. 10. 2010 návrh na výsluch svedkov

28. 10. 2010 volaní svedkovia na pojednávanie

15. 11. 2010 pojednávanie sa nekonalo, budova súdu bola evakuovaná - nahlásená bomba

vytýčený termín pojednávania 24. 01. 2011

24. 01. 2011 pojednávanie odročené na 28. 02. 2011

28. 02. 2011 pojednávanie odročené na 21. 03. 2011

21. 03. 2011 pojednávanie - vyhlásený rozsudok vo veci samej

05. 04. 2011 odvolanie žalobcu voči rozsudku

07. 04. 2011 odvolanie žalovaného voči rozsudku

08. 04. 2011 doručované odvolaní na vyjadrenie

27. 04. 2011 referát VSU výzvy na zaplatenie SP za odvolania

01. 06. 2011 predkladacia správa pre KS PO

03. 11. 2011 podanie žalobcu

23. 03. 2012 vytyčenie pojednávania na KS PO dňa 19. 04. 2012
19. 04. 2012 pojednávanie - vyhlásený rozsudok na KS PO
16. 05. 2012 doručený spis OS PO s uznesením KS PO o zrušení rozsudku vo veci samej
29. 05. 2012 doručené uznesenie účastníkom
23. 07. 2012 vytyčený termín pojednávania 15. 10. 2012
15. 10. 2012 podanie žalobcu - úprava žalobného návrhu a predloženie lis. dôkazov 15. 10. 2012 pojednávanie odročené na deň 14. 11. 2012
14. 11. 2012 pojednávanie odročené na neurčito za účelom mimosúdneho riešenie veci
05. 02. 2013 - vytyčený termín pojednávania na deň 18. 03. 2013
25. 02. 2013 vznesenie námietky zaujatosti sudcu k osobe navrhovateľa a prejednávanej veci
04. 03. 2013 zrušený termín z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti
28. 03. 2013 odoslaný spis KS PO na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti
03. 04. 2013 zmena zákonného sudcu z JUDr. Babinovej na JUDr. Juskovú v zmysle rozvrhu práce dodatok č. 5
11. 04. 2013 doručený spis OS PO s uznesením KS PO - JUDr. Jusková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci
16. 04. 2013 doručené uznesenie účastníkom 14. 05. 2013 podanie žalobcu
08. 07. 2013 uznesenie o pripustení zmeny návrhu žalobcu
16. 08. 2013 podanie žalobcu
02. 10. 2013 zmena zákonného sudcu z JUDr. Juskovvej na JUDr. Sikorjaka v zmysle rozvrhu práce dodatkom č. 13 - 1SprR 13/2013
03. 10. 2013 podanie žalobcu vznesenie námietky zaujatosti voči JUDr. Juskovvej aj ostatným sudcom
14. 10. 2013 zmena zákonného sudcu z JUDr. Sikorjaka na Mgr. Koleka v zmysle opatrenia predsedníčky sudu 1 SprO 1061/2013 vzhľadom na zaujatosť JUDr. Sikorjaka
07. 11. 2013 predloženie spisu KS PO na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti voči všetkým sudcom
23. 12. 2013 doručené spis OS PO s uznesením KS PO - Mgr. Kolek nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci
02. 01. 2014 doručované uznesenie účastníkom

24. 02. 2014 výzva účastníkom na návrhy na doplnenie dokazovania 10. 03. 2014 podanie žalobcu.“

Obdobne procesné úkony okresného súdu ústavný súd zistil aj z predloženého spisového materiálu, a považoval ich preto za preukázané.

Právny zástupca sťažovateľa sa k stanovisku okresného súdu nevyjadril.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho

význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. Ústavný súd konštatuje, že predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je sťažovateľom uplatnený nárok na ochranu osobnosti. Takéto konanie nie je možné hodnotiť ako právne zložité, pretože tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej praxe všeobecných súdov (obdobne IV. ÚS 275/05, III. ÚS 268/07, III. ÚS 344/2007), hoci skutkovú zložitosť veci, ako to uviedol okresný súd, je možné v danom prípade čiastočne akceptovať. Povahe prejednávanej veci (ochrana osobnosti) však mal okresný súd venovať zvýšenú pozornosť.

2. V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní z hľadiska druhého kritéria zistil ústavný súd určité okolnosti signalizujúce podiel sťažovateľa ako jeho účastníka na predĺžení konania narušením jeho plynulosti. V prvom prípade išlo o odročenie prvého pojednávania 28. septembra 2009 na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľa. V žiadosti ospravedlnil aj neúčast' samotného sťažovateľa (splnomocnenie na jeho zastupovanie z 5. augusta 2009 predložil jeho právny zástupca okresnému súdu až 25. septembra 2009) z dôvodu kolízie s iným pojednávaním (nedoložil však o tom okresnému súdu žiadny relevantný dôkaz). Obdobne právny zástupca sťažovateľa vôbec nereagoval na výzvu okresného súdu z 27. januára 2010 (č. 1. 149) na predloženie návrhov na doplnenie dokazovania, ktorú prevzal 8. februára 2010.

Ďalším negatívnym momentom v postupe konania pričítateľným na vrub sťažovateľovi, aj keď opätovne zapríčineným objektívnymi okolnosťami, bolo odročenie pojednávania určeného na 14. november 2012 na základe návrhov účastníkov z dôvodu poskytnutia priestoru na ich rokovanie pre prípadné uzavretie mimosúdnej dohody. Takisto bolo odročené pojednávanie určené na 18. marec 2013, keďže sťažovateľ (25. februára 2013) proti zákonnému sudcovi okresného súdu vzniesol námietky zaujatosti (neskôr aj 3. októbra 2013), ktoré sa však ukázali ako nedôvodné (krajský súd jeho námietkam nevyhovel 5. apríla 2013, ako aj 14. novembra 2013 a rozhodol, že zákonní sudcovia nie sú z konania vylúčení). K predĺženiu posudzovaného konania prispelo napokon aj to,

že sťažovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu, o ktorom musel rozhodovať Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“), pričom spis sa nachádzal na odvolacom súde viac ako 11 mesiacov (od 8. júna 2011 do 16. mája 2012).

Ústavný súd pri hodnotení postupu sťažovateľa bral do úvahy to, že ako účastník konania nesporne má právo na tieto procesné úkony, ktoré urobil. Za prieťahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľom uplatnených procesných právach ústavný súd nezapočítal do doby zbytočných prieťahov v konaní okresného súdu (obdobne III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04).

Tieto skutočnosti preto ústavný súd zohľadnil aj pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania viac ako 5 rokov (na okresnom súde bolo začaté v decembri 2008) je neprimerané.

Okresný súd vykonal síce množstvo jednoduchých procesných úkonov, ako to vyplýva z predloženého prehľadu, nariadil viac pojednávaní (prvé sa uskutočnilo 9. novembra 2009, druhé 4. októbra 2010, ďalšie 24. januára 2011 a 28. februára 2011) a následne vo veci samej rozhodol rozsudkom 21. marca 2011, pričom ústavný súd nezistil v konaní väčšie obdobia jeho úplnej nečinnosti, ale napriek tomu ústavný súd poukazuje na to, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že krajský súd uznesením sp. zn. 14 Co/40/2011 z 19. apríla 2012 zrušil prvostupňový rozsudok okresného súdu z 21. marca 2011 v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP, teda aj pre nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie so záväznými právnymi pokynmi ďalšieho postupu.

Keďže všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. III. ÚS 109/07, III. ÚS 235/2012), a jeho neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania, ústavný súd preto nemohol akceptovať vyjadrenie okresného súdu, že vo veci samej konal a zbytočné prieskumy v konaní neboli zistené.

Výsledok konania v takomto prípade má osobitný význam pre sťažovateľa, pretože sa priamo dotýka jeho osobného statusu. Tieto spory sú aj z tohto dôvodu ústavným súdom posudzované prísnejšie.

Ústavný súd konštatuje, že namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieskumom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože ústavný súd zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 121/2008, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieskumov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 6 000 €, ktoré odôvodňuje aj obsiahlymi dôvodmi uvedenými v závere sťažnosti.

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy aj priznanie finančného zadosťučinenia. Pri jeho určení ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu, berúc do úvahy aj správanie sťažovateľa a neefektívnu činnosť okresného súdu považoval ústavný súd priznanie sumy 1 700 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Milanom Chovancom. Právny zástupca sťažovateľa trovy konania vyčíslil sumou 340,90 €, ktoré bližšie špecifikoval.

Ústavný súd zistil, že uplatnená suma trov právneho zastúpenia je totožná so sumou vypočítanou ústavným súdom podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a neodporuje tejto vyhláške. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2013 v sume 804 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 134 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa nárok aj na náhradu režijného paušálu 8,04 € za jeden úkon podľa vyhlášky. Právny zástupca je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady

zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 56,82 €. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd priznal sťažovateľovi, spolu predstavuje teda sumu 340,90 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2014